

u m

23/2013

ročník 116

4. červen

učitelské noviny

týdeník pro učitele a přátele školy

KDO BUDE PŘIJAT DO MATEŘINKY?

Navrhovaná změna pravidel přijímání
je reakcí na doporučení ombudsmána

7

PATŘÍ RODINNÉ
STŘÍBRO
NA VEDLEJŠÍ
KOLEJ?

10

PRVNÍ
DÁMA
PŘEDŠKOLNÍ
PEDAGOGIKY

14

ELI,
ZKRATKA
PRO ČESKÝ
CERN

20

INSPIRUJME
SE DUÁLNÍM
SYSTÉMEM

cena 39 Kč

www.ucitelskenoviny.cz

OBSAH

4–6 Téma týdne

KDO BUDE PŘIJAT DO MATEŘINKY?

Navrhovaná změna pravidel přijímání je reakcí na doporučení ombudsmana.

7 Analýza

PATRÍ RODINNÉ STŘÍBRO NA VEDLEJŠÍ KOLEJ?

Základní umělecké školy si za slouží nejen účtu, ale i podporu.

8–9 Zeptali jsme se NESCHÁZEJÍ JENOM PENÍŽE, ALE I JASNÁ UCELENÁ PŘEDSTAVA

Školské odbory o kariérním systému.

10–11 Profil

PRVNÍ DÁMA PŘEDŠKOLNÍ PEDAGOGIKY

Eva Opravilová komentuje aktuální situaci v mateřinkách.

12 Jak to vidí

Jiří Zlatuška:
PŘEVZDĚLANOST NEHROZÍ

13 Odborníci radi

Miloslav Hubátka:
MYŠLENKOVÉ MAPY

14–16 Reflexe

ELI, ZKRATKA PRO ČESKÝ ČERN

Superlaser je největším vědeckým projektem naší historie.

18 Sonda

LOGO PRO VŠECHNY PŘÍLEŽITOSTI

O nevědním nápadu ZUŠ z Prahy – Hostvaře.

19 Sonda

... A ZAČÍT ZNOVA
Alena Jančková, ředitelka České asociace paraplegiků, získala letošní Cenu Olgy Havlové.

20 Zrcadlo praxe

INSPIRUJEME SE DUÁLNÍM SYSTÉMEM

21 Zrcadlo praxe

Ad KDO BUDE PŘIJAT DO MATEŘINKY?

22 Ze zahraničí

24–25 Kaleidoskop

26–27 Dopisy

Koho odmítnout?

S trochou zpoždění spor vzplanul nad doporučením ombudsmana o přijímání dětí do mateřských škol. Ten jim obrazně řečeno káral ředitelky, že se dopouštějí diskriminace. A diskriminují některé děti obsahem kritérií, na základě kterých rozhodují o nepřijetí dítěte do mateřinky. Kdo tedy bude přijat do mateřské školy, ptáme se v Tématu týdne.

Jenže – kritizujte ředitelky, když jim nic jiného než vybírat prostě nezbyývá. Je hezké cívat tu jeden, tu druhý zákon, když hlásí své děti stovka rodičů a vy máte zrovna jen dvacet míst. Avšichni jsou z místa, protože je jasné, že přespolní nemá za současného přístupu nárok, ať si ochránce mává právem, jak chce. Ale toto právo žádného místního politika do funkce v dalších volbách nezvolí, to se dá čekat jen od voličů. A to od voličů, kteří mají místní právo volit.

Některé mateřinky prostě vzaly ombudsmanovo doporučení na vědomí a jely dál podle svého, jiné se snažily v rámci možností a v rámci mantinelů, které si dohodly se zřizovatelem, dosavadní pravidla poupravit tak, aby byla méně napadnutelná. Ta nenapadnutelnost je důležitá, rozhoduje se ve správním řízení, takže proti nepřijetí dítěte se velmi často rodiče odvolávají. Pak rozhoduje kraj, který se dívá, jestli byla při tomto rozhodnutí dodržena předem vyhlášená pravidla.

Na městském úřadu Prahy 9 jsou přesvědčení, že našli elegantní cestu z řádku ven. Tím směrem je skoro cimrmanovský útok stranou. Rodiče přihlásí své děti jako dřív, pak se udělá onen útok stranou a o zařazení dítěte (tedy ne o přijetí k předškolnímu vzdělávání ve správním řízení) do mateřské školy rozhodne zřizovatel ve své samostatné působnosti. A pak udělá útok zpět, předá seznam ředitelce, která všechny vybrané děti přijme ve správním řízení. Tedy – všechny vybrané děti jsou přijaty, žádné odvolání ke krajskému úřadu se nekoná. A rodiče navybraných dětí se mohou odvolat – ke zřizovateli.

Diskriminační výhrady ombudsmana asi tenthle postup neřeší. Ombudsman dokonce říká, že je to celé špatně. Možná nakonec bude muset rozhodnout soud, protože městská část se odvolává na svou povinnost uspokojovat zájmy svých občanů (i děti jsou občany) s tím, že požadavky zákona školského na poskytování předškolního vzdělávání by plnila v nezměněné formě jako doposud.

Celá hádka o tom, kdo toho ví méně, by ale vůbec navznikla, kdyby před několika lety stál respektovatel signály o blízkosti se populační vlně, která byla v ostrém rozporu s počty míst v předškolních zařízeních. Pořád nebyly (a pořád nejsou) peníze, mateřinky se bezhlavě rušily. A když pak ředitelky vymýšlejí kritéria pro přijímání dětí, tlačou se kartou diskriminace...

Konečně, diskriminovány by se mohly cítit i základní umělecké školy, které proti nastaveným pravidlům pro „právo“ na oborové normativy mají zůstat na „vedlejší koleji“ krajského financování. Tímto problémem se zabýváme v rubrice Analýza.

Když už se zmiňuji o penězích – zatímco ministerstvo školství nechce mluvit o tom, co už připravilo pro zavedení kariérního systému pro učitele, odbory mají pocit, že kromě peněz chybí i jasná představa, jak na to. V rubrice Zeptali jsme se to říká místopředsedkyně školských odborů M. Vondráčková.

Jasná představa, jak na to, ovšem nechyběla v Dolních Běžanech, kde se staví světově unikátní laserové vědecké centrum ELI Beamlines, našly se konečně i peníze, díky Evropě. Kdyby se vás na to žáci ptali, informace najdete v Reflexi UN.

Radim Srnecar

Kresba: Václav Muzický

Učitelské noviny, týdeník pro učitele a přátele školy

Založeny Josefem Králem v Praze roku 1883

Uzávěrka čísla 31. 5. 2013

KDO BUDE PŘIJAT DO MATEŘINKY?

Navrhovaná změna pravidel přijímání je reakcí na doporučení ombudsmana

V naprosté většině republiky stále trvá převis poptávky po místech v mateřinkách nad nabídkou, řadu dětí je nutné z kapacitních důvodů odmítnout. I když městská část Prahy 9 počet míst v mateřských školách průběžně zvyšuje, bylo tu letos nutné odmítnout asi čtvrtinu dětí, říká vedoucí odboru školství městské části Prahy 9 Martin Odehnal, se kterým jsme o změně pravidel pro přijímání dětí do zdejších mateřinek hovořili.

Co kritizuje ombudsman

Přijímání dětí do mateřských škol je v posledních letech ověřeno doporučením ombudsmana JUDr. Pavla Varvařovského. „Problém je v tom, že on posuzuje řadu nepřijatých prostředkem článku 33 Listiny práv a svobod, kde se říká, že každý má

právo na vzdělání. Veškeré další okolnosti (například zda rodič kvůli nepřijetí dítěte přijde o zaměstnání) podle něho nejsou podstatné a není možné je zařadit mezi kritéria pro přijetí, protože jinak by se jednalo o diskriminaci,“ vysvětluje M. Odehnal. Jenže kritéria výběru jsou potřebná,

alespoň dokud nebude dostatek míst v mateřinkách pro všechny děti.

Podle M. Odehnala jdou argumenty ombudsmana někdy až za hranu zákona – tvrdí například, že ředitelka musí upřednostnit při přijímání dítě v roce před

Odpověď Úřadu veřejného ochránce práv na dotazy UN

Resí změna připravovaná městským úřadem Prahy 9 otázku přijímání dětí do mateřských škol tak, aby tento proces odpovídal zákonům a nebyl diskriminující?

Změna připravovaná Úřadem městské části Prahy 9 je jednoznačně v rozporu se zákonem. Navrhuje totiž přenést usnesením zastupitelstva pravomoc z ředitelky (státní správa) na zřizovatele (samospráva), jinými slovy, samospráva chce rozhodnout, že si sama převezme pravomoc, která je svěřena státu. Dle ustanovení § 18 odst. 1 písm. b) zákona o hlavním městě spadá do samostatné působnosti pouze právo zřizovat či rušit předškolní zařízení, nikoliv rozhodovat

o přijetí či nepřijetí dětí ke vzdělávání do těchto zařízení. O přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání rozhoduje výlučně ředitelka školy, a to dle školského zákona a správního řádu. Ředitelka školy, ať už jí zřizuje stát, kraj, obec nebo svazek obcí, rozhoduje o přijetí dítěte z pozice orgánu státní správy, nikoliv z pozice samosprávy (bez ohledu na to, že je zřizovatelem samosprávy). V daném případě by tedy městská část podzákonným právním předpisem vytočila použití školského zákona (a zákon je z podstaty věci nadřazen podzákonnému právnímu předpisu), a převodila by si na sebe pravomoc, kterou zákon svěřuje státu. To samozřejmě možné není, a nastíněné řešení je tedy nezákonné.

Příklady, které pan Odehnal uvádí na osvětlení svých závěrů a k městskou částí připravované změně, jsou šťastné a nejen karikují celý problém a degradují funkci, kterou zastávají, ale odborně degradují i jeho samotného. Nechci je rozebírat, jsou sobě uvědomitelné. Snad jen k jeho odvětu, že „stanovisko ombudsmana dovedeno ad absurdum znamená, že i na obecní byt by měl právo kdokoli“, musím podotknout, že na obecní byt má skutečně právo kdokoli, nejen občané Prahy 9, jak se nejspíš domnívá. Navíc obec nemůže obsadit obecní byt, který je v jejím vlastnictví, zcela podle svého, ale musí tak činit ve smyslu zákona, jehož znění je vůči státu, nikoli městské části. Musí se řídit zákonem a v problematice mateřských škol najde o nic jiného.

MARTIN ODEHNAL:**Proč chceme (mimo jiné) změnit způsob přijímání dětí do mateřských škol**

„Pokud je při rozhodování o přijetí do mateřské školy znevýhodněno dítě, jehož matka/otec je na mateřské/rodičovské dovolené, jedná se o diskriminaci.“ (Základní informace k rozhodování ředitelů a ředitelky o přijímání dětí k předškolnímu vzdělání – bod č. 9 z doporučení ombudsmána.)

Příklady pro ilustraci:

1. Mateřská škola X, na 25 volných míst se hlásí 80 dětí. Všechny 80 má podle čl. 33 odst. 1 Listiny základních práv a svobod právo na vzdělávání, leč škola není nafukovací, takže ředitelka musí 55 dětí odmítnout. Jedno z kritérií přijetí je věk: v případě rovnosti bodů má přednost starší uchazeč. Doporučení veřejného ochránce práv si zde významně protířeží: „Je proto na zvažení ředitelky/ředitelky mateřské školy, zda a jakým způsobem bude kritérium věku v případě své mateřské školy uplatňovat.“ Ómy! To není nic na zvažování – buď

je kritérium vyhlášeno, a pak platí bez zbytku, nebo vyhlášeno není. V opačném případě zruší rozhodnutí ředitelky odvolací instance ve správním řízení (pomijím obilbané obviňování ředitelky z přijímání uplatků, které by se zde přímo nabízelo).

2. Ředitelka musí rozhodnout o splnění posledního volného místa, a to ze dvou uchazečů:

Dítě A, věk 4 roky 201 dní, matka je na mateřské dovolené s dvouletým sourozencem, na péči o děti radostně participují prarodiče ze strany otce i matky.

Dítě B, věk 4 roky 200 dní, matka má po skončení rodičovské dovolené s třiletým druhým dítětem nůž na krku: nenastoupí-li do zaměstnání, její pracovní poměr skončí, ztratí práci. Prarodiče žijí na opačném konci republiky, žádnou alternativní možnost hlídání dítěte nemá.

Podle doporučení ombudsmána musí být přijato dítě A, jinak jde o diskriminaci. Jeho matka může vysedávat na pískovišti, radovat se z pohledu na to, jak její capart za plotem mateřské školy veselé skotačí s dětmi C, D, E a F, a klábosit s jejich maminkami, které jsou v obdobné situaci jako ona.

Dítěti B se dramaticky zhorší životní podmínky. Matka přijde o nejen o současné zaměstnání, ale i o jakoukoli šanci získat nějaké jiné (z těchto důvodů, proč o to stávající přijde). Hmotná situace celé rodiny je po skončení výplaty rodičovského příspěvku kritická, matka se namísto plátcem daní stane příjemcem sociálních dávek. Předškolní vzdělávání jejího dítěte bude mít nadále formu obcházení pracovišť Úřadu práce ČR a nákupů v nejlevnějších výprodejích. Zaréčované znění čl. 33 odst. 1 Listiny o právu na vzdělání pro každého může svému děcku povést nad postýlkou.

nástupem do základní školy „bez dalšího“, čtuje. To ale znamená, že by měla „povinně“ přijmout i dítě mimopražské v tomto věku. To jde podle něho za hranu školského zákona. Ten v § 34 odst. 4 stanoví: „Pokud nelze dítě v posledním roce před zahájením povinné školní docházky přijmout z kapacitních důvodů, zajistí obec, v níž má dítě místo trvalého pobytu, zařazení dítěte do jiné mateřské školy.“

Ombudsman si podle M. Odehnala zří plně neuvědomuje, že mateřské školy nejsou zařízením státním, ale obecním (v tomto případě městské části). Obec plně financuje jak budování mateřských škol, tak i jejich provoz – pouze na platy

zaměstnancům dostává prostřednictvím rozpočtu kraje (resp. hl. m. Prahy) normativní „státní“ peníze. Je to tedy zařízení, které zřizuje městská část v samostatné působnosti. Finance vkládané do provozu mateřských škol a zejména investice jdou z majetku městské části, tím pádem s ním má také z Ústavy právo nakládat. „Stanovisko ombudsmána dovedeno ad absurdum znamená, že i na obecní byt by měl právo kdokoliv – s tím, že stát třeba přidá na platy domovníků,“ poněkud paroduje vedoucí odboru. A připomíná článek 101 Ústavy, který v odstavci 3 zakotvuje právo obcí na vlastní majetek a v odstavci 4 omezuje právo státu zasahovat do činnosti územních samosprávných celků

pouze na situace, kdy to vyžaduje ochrana zákona, a navíc jen způsobem stanoveným zákonem. Ústavní ochrana obecní samosprávy je podle něho nepochybně „radově“ silnější než pouhé doporučení veřejného ochránce práv – a stejně silně chrání samosprávné pravomoci zakotvené v zákonu o hl. m. Praze před neodvratně exstenzivním výkladem školského zákona.

Nadšení převyšuje erudici?

Navic podle něho ombudsman ve svém doporučení zaměřuje mateřské školy (předškolní zařízení), o kterých mluví zákon o hlavním městě Praze v § 18 odst. 1 písm. b), a předškolní vzdělávání, o kta- ▶

Vychází doporučení ochránce z nesprávných premis (nerozlišuje vzdělání a učení) a respektuje také zákon o hl. městě Praze?

„Jsem si vědom, že pojem „vzdělávání“ v obecné rovině představuje proces, který vede ke „vzdělání“. Závěry ve stanovisku odboru školství MČ Praha 9 nicméně v tomto ohledu ustulují na jednodušším (a ve své podstatě chybně použitém) gramatickém výkladu. Je pravda, že zatímco školský zákon mezi oběma pojmy rozlišuje, ustanovení článku 33 Listiny základních práv a svobod užívá toliko pojem „vzdělání“, resp. „právo na vzdělání“, což je však zapříčiněno především nezbytnou obecností. Listina je obecnou normou, která reguluje lidská práva v mnoha oblastech života

a terminologickou kořalost nechává na prováděcích zákonech. „Právo na vzdělání“ v sobě nicméně implicitně obsahuje všechny okamžiky rozhodné pro dosažení vzdělání, tedy přijetí ke vzdělávání, samotné vzdělávání apod. Tuto skutečnost lze ostatně demonstrovat například u Listinou garantovaného „práva na bezplatné vzdělání v základních školách“, které se samozřejmě vztahuje i na „vzdělávání“ v základních školách. To, že je „vzdělávání“ v předškolních zařízeních ve své podstatě výkonem práva na „vzdělání“ dle Listiny zdrazňuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 2.5. 2012, Č.j.: 1 Ás 35/2012 – 40).

Doporučení ochránce bezpochyby zákon o hlavním městě Praze respektuje (z do-

tazu, ani ze stanoviska MČ Praha 9, není patrné, proč by tomu tak být nemělo). Ustanovení § 18 odst. 1 písm. b) zákona o hlavním městě stanoví, že do samostatné působnosti městských částí spadá oprávnění zakládat, zřizovat a rušit ... předškolní zařízení, a úkony vyplývající z funkce jejich zakladatele a zřizovatele. Jinými slovy, dle zákona o hlavním městě může městská část rozhodnout o tom, že zřídí nebo zruší mateřskou školu. Ovšem v samotném procesu zřizování nebo rušení školy se už musí řídit školským zákonem: stejně tak fungování školy se řídí školským zákonem. Potvrdil to ostatně i Nejvyšší správní soud, když konstatoval, že „poskytování vzdělání, jímž je i vzdělání předškolní, je podle školského zákona veřejnou službou... Jestliže hodlá určitý subjekt vzdělávání ▶

► rák hovoří školský zákon ve zmiňném § 34. Zákon o hlavním městě Praze dává městským částem oprávnění zakládat, zřizovat a rušit předškolní zařízení v rámci své samostatné působnosti, a to „pro uspokojování potřeb občanů městských částí“. Podle M. Odehnal má tedy městská část ze zákona pravomoc rozhodovat o tom, jak co nejlépe reagovat na představy jejích občanů, co považují za dobré, a co ne. A není možné připustit, aby se její občané třeba při přijímání dětí do mateřských škol dostali na vedlejší kolej, k čemuž při striktní aplikaci doporučení ombudsmana může reálně docházet.

M. Odehnal upozorňuje ještě na jeden problém, který z doporučení plyne. Listina základních práv a svobod dává sice právo na vzdělání každému – má ho čtyřdenní dítě i devadesátiletý dědeček. To ale neznamená, že mají všichni právo na vzdělávání v mateřské škole. „Abych to ilustroval plasticky, byl i samozřejmě zjednodušen: nikomu nelze upírat právo na půllitr piva. Vymáhat toto právo je ale možné až tehdy, když bude zákonem určen hostinský, který vám ho musí natočit,“ lapidárně vysvětluje M. Odehnal. Vztaheno na předškolní vzdělávání – to je podle školského zákona poskytováno „zpravidla“ od 3 do 6 let, ale teprve v posledním roce před zahájením povinné školní docházky vzniká právní nárok těch, kteří o něj projevili zájem. A povinnost naplnění tohoto nároku je pak vložena na bedra zřizovatele – obce, v níž má dítě trvale bydliště. „Nechd se pouštět do války s ombudsmanem, JUDr. Varvařovského si pro mnohé jeho aktivity vážím, ale zdá se, že bym jeho mladých právníků, jejichž nadšení dosud poněkud převyšuje jejich odbornou erudici, mu k podpisu tentokrát připravil text právně dosti problematický,“ říká.

Mateřské školy a předškolní vzdělávání

„Odlíhujeme přijímání do mateřské školy a přijímání k předškolnímu vzdělávání, což se ombudsmanovi nepodařilo. Jsou

to rozhodnutí, která se řídí různými zákony – školským a zákonem o hlavním městě Praze. Stavíme se proti tomu, že by smyslem mateřské školy bylo pouze poskytování předškolního vzdělávání, jak tvrdí ombudsman. Podle nás je prioritní, aby mateřské školy uspokojovaly potřeby občanů městské části. Díky tomu například budou moci zejména matky po mateřské dovolené nastoupit zpět do zaměstnání a o své místo nepřijdou. Takové věci jsou pro naše občany pochopitelně nesmírně důležité,“ vysvětluje M. Odehnal.

Není podle něho možné, aby zřizovatel – v tomto případě městská část – nebral v úvahu při výběru dětí, které budou do mateřské školy přijaty, potřeby zdejších občanů. Aby mohli být tento záměr naplněn, dostanou všechny mateřské školy zřizované Prahou 9 nové zřizovací listiny, v nichž bude preambule vycházející nikoliv ze školského zákona jako doposud, ale ze zákona o hlavním městě Praze. Tedy – zdůrazní se cíl uspokojování potřeb zdejších občanů. Předškolní vzdělávání je pak součástí naplňování tohoto uspokojování potřeb občanů.

Systém přijímání se tedy pozmění. Dnes rodiče podávají žádost ředitelce mateřské školy, která o přijetí či nepřijetí rozhodne na základě kritérií, které sama určí. A protože se jedná o rozhodování právního subjektu ve správním řízení, rodiče nepřijatých dětí jsou o tomto rozhodnutí písemně informováni. Zřizovatel do tohoto procesu de jure nemůže nijak míchat.

Podle nových pravidel sice rodiče také podají žádost o přijetí dítěte do rukou ředitelky mateřské školy, ta ale soubor všech žádostí postoupí zřizovateli (nebo budou žádat přímo městskou část, o tom se ještě bude rozhodovat) a zřizovatel určí v samostatné působnosti na základě kritérií, která sám stanoví (podobně jako se rozhoduje o přidělení obecního bytu, v tomto případě budou kritéria konzulto-

vána s ředitelkami mateřinek), které děti budou umístěny do jeho předškolního zařízení. Tento proces nebude ve správním řízení, nepodléhá tedy přezkumu podle jeho pravidel. A všechny tyto „umístěné“ děti pak budou do mateřské školy přijaty. Tak budou tedy ve správním řízení přijaty všechny umístěné děti.

Vypadá to jako hra se slovíčky a klíčování mezi paragrafy. M. Odehnal tvrdí, že jde o nastavení systému tak, aby nebyl ombudsmanem napadnutelný, a zároveň aby vyhovoval jak rodičům a dětem, tak zřizovateli, a v neposlední řadě i ředitelkám mateřských škol. „Všechny jsem je s plánovanou změnou seznámil a výsledkem bylo ushčeni, že jim městská část bere velmi problematickou kompetenci, která jim v době přijímání zabírala týdný čas a znamenala nejen spoustu práce, ale i nezbytnost vést velmi nepřijemná jednání s odmítnutými rodiči. To zmizí, rozhodovat bude komise zřizovatele,“ vysvětluje M. Odehnal.

Názor místopředsedkyně APV na str. 21

► jako veřejnou službu poskytovat, musí tak činit v souladu se školským zákonem a musí být zapsán příslušným orgánem do školského rejstříku.“

Rozhodování o přijetí či nepřijetí dítěte není totéž jako rozhodování o zřízení či zrušení školy. Kdo rozhoduje o přijímání dětí, to opět stanoví školský zákon, a v tomto případě je to ředitel školy, který tímto aktem vykonává státní správu, tj. pravomoc státu (byť je zřizovatelem školy samospráva). Není proto jasné, v čem vidí pan Odehnal nerespektování zákona o hlavním městě Praze, jestliže se přijímání dětí řídí školským zákonem.

Nepovažují (stejně jako ochránce) právo na vzdělání za absolutně nadržované, jak uvádí pan Odehnal. Pouze konstatují,

že ředitel mateřské školy rozhoduje ve správním řízení (přezkoumatelném správním soudem) o přijetí či nepřijetí dítěte, nikoli rodiče. Nelze proto brát například zaměstnanost rodičů paušálně jako kritérium pro přijetí dítěte (nebo pro znávyhodnění jiného). Zaměstnanost rodičů však lze zohlednit v konkrétních odůvodněných případech jako podpůrné kritérium, jak je v doporučení ochránce výslovně uvedeno. Toto je však na správním uvážení ředitelky školy, nikoli na vůli zřizovatele.

Celá dvaha pana Odehnala svědčí o tom, že nechápe smysl mateřských škol, což je s ohledem na jeho funkci na povážlivou. Smyslem existence mateřské školy není to, aby matka mohla jít do práce a nebyla propuštěna. Mateřská škola má

vzdělávat, napomáhat vyrovnávat nerovnoměrnosti vývoje dětí před vstupem do základního vzdělání a poskytovat pedagogickou péči. Nic samozřejmě nabrání městské části nebo kterékoli obci, aby zřídila zařízení, které bude sloužit jako odkladisté dětí po dobu, kdy jsou rodiče v zaměstnání, ale funkci takového zařízení nelze zaměřovat s funkcí mateřské školy zřizované podle školského zákona. To by snad měl vedoucí odboru školství vědět.

Zástupce ombudsmana
JUDr. Stanislav Křeček

